

Ζητείται η Ευτυχία

Νικολέτα Τσενικλίδου

7^ο Γενικό Λύκειο Αχαρνών

Παγωμένες οι καρδιές των ψυχών
κοιμούνται ανέμελες
μέσα στο απαλό και σκοτεινό
πέπλο της αδιαφορίας

Και χαίρεται ο διάβολος
βλέποντας τα δάκρυα να εκβάλλουν
στα ορμητικά ποτάμια του Άδη
χωρίς βάρκα να κυλάνε

Ματωμένα τα φτερά των αγγέλων
από την απληστία των ανθρώπων μαχαιρωμένα
Σκοτεινό το φως του παραδείσου
για αυτούς με το βλέμμα γυρισμένο

Τα όνειρα τους
από μια οθόνη τρέφουν
βυθισμένοι στην απελπισία
με μαύρο μελάνι το μέλλον τους ζωγραφίζουν

Κι ο έρωτας σαν παλιάτσος ντυμένος
Μόνο στα μυαλά τους χαμένος
Ψάχνει να βρει το συναίσθημα
στον άχρωμο λαβύρινθο της καρδιάς τους χαμένος

Και βάζουν τις χαμογελαστές προσωπίδες τους
σέρνοντας την βαριά σκιά τους
Περπατάνε στον άδειο δρόμο
που άλλοι χάραξαν για αυτούς

Και με κόκκινα γράμματα
χαράζουν πάνω στους γκρίζους τοίχους
“Βρήκα τα ψέματα σας.
Βρήκατε την ευτυχία μου;”